

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/604/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.35.213/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó Kft. – jogi képviselője (dr. Bordás Zsolt ügyvéd) útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Indítványában a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.35.213/2025/2. számú végzése, valamint a Veszprémi Törvényszék 9.K.700.364/2025/12. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] Álláspontja szerint a bírói döntések ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel.
- [3] Az indítvány benyújtását megelőző bírósági eljárásnak az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából lényeges elemei a következők. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal [...] Vármegyei Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) 2024. december 3-án az indítványozó (az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírósági eljárásban felperes) vendéglátó egységében a foglalkoztatottak társadalombiztosítási bejelentésének ellenőrzésére irányuló jogkövetési vizsgálatot folytatott. Az ellenőrzésről felvett jegyzőkönyvben rögzítette, hogy egy foglalkoztatott bejelentése az ellenőrzés megkezdését megelőzően nem történt meg. A foglalkoztatott nyilatkozata szerint az indítványozónál egyszerűsített foglalkoztatás, alkalmi munka keretében dolgozott, ugyanakkor a cégcsoporthoz tartozó másik gazdasági társasággal 40 órás munkaviszonyban áll alkalmazásban. Az indítványozó törvényes képviselője az ellenőrzés megkezdését követően a foglalkoztatottat pótlólag bejelentette.

- [4] Az elsőfokú adóhatóság a 2025. január 15-én kelt határozatában az indítványozót be nem jelentett foglalkoztatott alkalmazása miatt mulasztási bírság megfizetésére, valamint a foglalkoztatott bejelentésére kötelezte. Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (a továbbiakban: alperes) 2015. március 11. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [5] A Veszprémi Törvényszék a 2025. június 13-án kelt, 9.K.700.364/2025/12. számú ítéletében elutasította az indítványozó keresetét. A bíróság ítéletének indokolásában kiemelte, hogy a perbeli esetben közigazgatási cselekmény jogszerűségét vizsgálta közigazgatási perben. Rögzítette, hogy az alperes határozatában be nem jelentett foglalkoztatást állapított meg és emiatt az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 225. § (1) bekezdése szerint mulasztási bírságot alkalmazott. A bíróság hangsúlyozta, hogy a per nem munkaügyi per volt, nem azt kellett a bíróságnak vizsgálnia a perben, hogy az indítványozónak volt-e jogszerűen lehetősége kirendelésre vagy sem. Az indítványozó a helyszíni ellenőrzést követően tett írásbeli észrevételében hivatkozott először a 2024. november 25-én kelt kirendelési megállapodásra, azon azonban nem szerepelt a kirendelt foglalkoztatott aláírása, a foglalkoztatott a helyszíni ellenőrzés során nem tett említést a kirendelésről, arról nem tudott. Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Efo. tv.) 11. § (1) bekezdése kimondja, hogy az egyszerűsített foglalkoztatás esetén a munkáltató köteles az illetékes elsőfokú adóhatóságnak a munkavégzés megkezdése előtt bejelenteni a (2) bekezdés szerinti adatokat. A bíróság rögzítette, hogy az elsőfokú adóhatóság és az alperes döntésében egyrészt helytállóan és tényszerűen állapította meg azt, hogy a bejelentésre a munkavégzés megkezdése után került sor, ezért az indítványozó az Efo. tv. 11. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségét megszegte. Másrészt azt, hogy az ilyen jogszabálysértés esetén az Art. objektív szankciót ír elő.
- [6] Az indítványozó felülvizsgálati kérelme alapján a Kúria mint felülvizsgálati bíróság a 2025. október 2-án kelt, Kfv.VI.35.213/2025/2. számú végzésében megtagadta a felülvizsgálati kérelem befogadását. A Kúria – az indítványozó befogadási kérelmében megjelölt indokok mellett – a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdésében foglalt valamennyi befogadási ok alapján megvizsgálta a felülvizsgálati kérelmet, és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn.
- [7] A Kúria végzésének indokolásában az egyes befogadási okok tekintetében külön-külön kifejtette, hogy azok feltételei miért nem állnak fenn. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont tekintetében rögzítette, hogy az indítványozó nem jelölt meg

olyan, az ügy érdemét adó elvi jelentőségű jogkérdést, amellyel kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes. A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontján megállapította, hogy az indítványozó nem támasztotta alá, hogy az egyedi ügyben felmerült probléma a társadalom széles körét érintené, a jogkérdés a saját ügyén túlmutatna, illetve az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárása kezdeményezésének szükségességét sem valószínűsítette [Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ac)* alpont]. A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontjával összefüggésben megállapította, hogy a jogszabályok téves értelmezésére és alkalmazására hivatkozás az alapvető eljárási jogok sérelmének megalapozására nem szolgálhat. A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja tekintetében pedig az ügyazonosság hiánya miatt nem volt releváns a Kúria közzétett határozatától jogkérdésében való eltérésre hivatkozás.

- [8] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.35.213/2025/2. számú végzése, valamint a Veszprémi Törvényszék 9.K.700.364/2025/12. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Abtv. 27. §-a alapján.
- [9] Az indítványozó elsősorban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével ellentétesnek tartotta a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.35.213/2025/2. számú végzését, valamint a Veszprémi Törvényszék 9.K.700.364/2025/12. számú ítéletét. A jogerős döntés tekintetében azt hangsúlyozta, hogy a bíróság eljárása során eloldotta magát a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 53. § (1)–(2) bekezdésétől, az Art., a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény és a Kp. hivatkozott rendelkezéseitől, amikor annak ellenére utasította el az indítványozó keresetét, hogy egyértelmű volt, a foglalkoztatott az Mt. 53. § (1)–(2) bekezdése alapján végzett munkát. Az indítvány részletes érvelést tartalmaz azokról a körülményekről, amelyekből az indítványozó szerint az következik, hogy a bíróság az ítélete meghozatala során a hatályos jog félretételével, figyelmen kívül hagyásával, illetőleg *contra legem* alkalmazásával utasította el az indítványozó kereseti kérelmét. A Kúria végzésével összefüggésben pedig pontról pontra cáfolta a Kúria érvelését azt kifogásolva, hogy a Kúria leszűkítette a befogadás okait. Az indítványozó a Kúria döntését azért is támadta, mivel az – álláspontja szerint – sértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogát is azzal, hogy a jogorvoslat lehetősége nem tudott ténylegesen és hatékonyan érvényesülni.
- [10] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi

feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokait [Abtv. 56. § (3) bekezdés].

- [11] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. Az indítványozó a Kúria felülvizsgálatot visszautasító végzését 2025. december 1-én vette át, majd 2026. január 30. napján nyújtotta be az alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó tehát az alkotmányjogi panaszt a Kúria végzésével szemben a törvényi határidőn belül terjesztette elő.
- [12] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt megállapítja, hogy a Kúria Kfv.VI.35.213/2025/2. számú végzésében a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról határozott, ugyanakkor kérte a Veszprémi Törvényszék 9.K.700.364/2025/12. számú ítélete alaptörvényellenessége megállapítását és megsemmisítését is. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így alkotmányjogi panasszal támadható {lásd például: 3557/2023. (XII. 21.) AB végzés, Indokolás [12]}. Azáltal pedig, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról mérlegelési jogkörben eljárva határozott, az Alkotmánybíróság az Ügyrend 32. § (5) bekezdésének megfelelően a Kúria végzésén keresztül az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy érdemében született döntést is felülvizsgálhatja.
- [13] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, a támadott bírói döntéseket, továbbá az indítvány tartalmazza az alaptörvény-ellenességre vonatkozó okfejtést, valamint a kifejezett kérelmet a bírói döntések megsemmisítésére.
- [14] Az indítványozó rendes jogorvoslati jogát kimerítette, amikor a hatóság határozatával szemben keresetet nyújtott be a Veszprémi Törvényszékhez, amelynek ítéletével szemben fellebbezésre nincs törvényi lehetőség. A rendkívüli jogorvoslat kimerítése nem kötelező az alkotmányjogi panasz benyújtásához, jóllehet az indítványozó élt a felülvizsgálati kérelem lehetőségével is. Ezek alapján megállapítható, hogy az indítványozó a rendelkezésére állt jogorvoslatokat kimerítette. Ezen túlmenően az indítványozó indítványozói jogosultsága és érintettsége is megállapítható az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát, amelyben saját alapjogainak sérelmére hivatkozott.

- [15] 4. Az Alkotmánybíróság a befogadhatóság törvényi feltételeinek vizsgálata során azonban megállapította, hogy az indítvány nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeknek.
- [16] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság további feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [17] 4.1. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmével összefüggésben jelen ügyben is fontosnak tartja hangsúlyozni, hogy a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}.
- [18] Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja.
- [19] Mivel az Alkotmánybíróság nem vonhatja el a rendes bíróságok jogértelmezési hatáskörét, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki – ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3204/2021. (V. 19.) AB végzés, Indokolás [27]} –, és mivel nem tekinti az Abtv. 29. § szerinti alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek, illetve a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességnek azt, ha az indítványozó az eljáró bíróság téves jogértelmezését sérelmezve a számára kedvezőtlen döntés megváltoztatását kívánja elérni {3241/2016. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [15]}, továbbá mivel több határozatában is kimondta már, hogy az, hogy „a jogerős határozatot hozó bíróság nem osztotta [jogi] álláspontját egy konkrét kérdésben, nem teszi az eljárást tisztességtelenné, emiatt nem válik az eljárás és a döntés önkényessé sem” {148/D/2011. AB határozat, ABH 2011, 2347, 2352; 3172/2015. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [20]; 3063/2018. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [28]; 3290/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [20]}; ezért az Alkotmánybíróság különbséget tesz *contra legem* és *contra constitutionem* jogértelmezés között, és csak

az utóbbit tekinti az alkotmányossági jogsérelem szintjére felérőnek {3063/2024. (II. 23.) AB végzés, Indokolás [21]}.

- [20] Az Alkotmánybíróság a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban három, egymást erősítő feltétel együttes fennállását követelte meg annak megállapításához, hogy a bíróság *contra legem* jogalkalmazása felérjen az alkotmányossági sérelem szintjére, és megállapítható legyen az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának sérelme. Ezek: a bíróság a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem vette figyelembe, döntésének ezt a mozzanatát nem indokolta meg, s döntését ehelyett egy olyan bírósági joggyakorlatra alapította, amelynek alapjául szolgáló jogi normákat a jogalkotó kifejezetten hatályon kívül helyezte {20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [29]; legutóbb megerősítette: 3063/2024. (II. 23.) AB végzés, Indokolás [22]}. A jelen ügyben ezek a feltételek nem állnak fenn.
- [21] A Veszprémi Törvényszék az indítványozó által is hivatkozott jogszabályi rendelkezéseket figyelembe vette és megindokolta, hogy az eljárás során miért nem kellett alkalmazni az Mt. szabályait. A bíróság ítélete kitért az indítványozó azon hivatkozására, hogy 2024. november 25-én kelt egy kirendelési megállapodás (törvényszéki ítélet indokolása [21] bekezdés). A bíróság a hivatkozott jogszabályok értelmezésével, a konkrét ügy sajátosságaira tekintettel hozta meg döntését az alperes adóhatóság határozatáról.
- [22] A Kúria is részletesen megindokolta végzésében, hogy a befogadás feltételei miért nem állnak fenn a konkrét esetben. Annak megítélése, hogy a befogadás feltételei a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján fennállnak-e alapvetően nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó alkotmányossági, hanem azon kívül eső szakjogi-törvényértelmezési kérdés.
- [23] Az alkotmányjogi panaszban foglaltak alapján mindezekre figyelemmel nincs kellő következtetési alap annak megállapítására, hogy a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban írt ama feltételek, amelyek együttes fennállása mellett valamely jogalkalmazási hibában szenvedő bírói döntés az önkényes volta miatt alaptörvény-ellenessé válna, a jelen esetben fennállna.
- [24] Tehát a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog állított sérelme alapján az alkotmányjogi panasz nem fogadható be, mivel a felmerülő alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést (*contra legem* jogalkalmazás *contra constitutionem* jogalkalmazássá válásának feltételei) az Alkotmánybíróság már korábban tisztázta és ezek a feltételek ebben az ügyben nem állnak fenn.
- [25] 4.2. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslatokra vonatkozik és

nem terjed ki a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvoslatra {lásd például: 3189/2024. (V. 17.) AB végzés, Indokolás [25]}. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből az a követelmény fakad, hogy az érdemi, ügydöntő döntések tekintetében biztosítani kell a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét olyan döntés meghozataláért, amely képes a sérelmezett döntést felülvizsgálni és a sérelem megállapítása esetén a döntésre visszaható módon a sérelmet orvosolni {lásd például: 3257/2023. (VI. 9.) AB végzés, Indokolás [29]}.

- [26] Jelen esetben kétséget kizáróan megállapítható, hogy az alperes hatóság döntésével szemben az indítványozó számára rendelkezésre állt olyan jogorvoslati lehetőség (nevezetesen a Veszprémi Törvényszék eljárása), amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből fakadó követelményeket teljesíti. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a jogorvoslati jog nem értelmezhető akként, hogy az magában foglalná az indítványozó számára kedvező döntés meghozatalának jogát {lásd például: 3510/2023. (XII. 1.) AB végzés, Indokolás [10]}.
- [27] Ezen túlmenően az indítványozó rendkívüli jogorvoslati eljárást is kezdeményezett, melynek során a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt valamennyi befogadási ok alapján megvizsgálta a felülvizsgálati kérelmet a 4.1. pont alatt rögzítettek szerint.
- [28] 5. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. július 7.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró